

[Gert Petersen.]

løsninger ned over hovedet på de mennesker, hvem løsningerne vedrører, og slet ikke arbejdernes og funktionærernes store flertal. De må høres, når det drejer sig om deres livsproblemer. Jeg er enig i, hvad der er blevet sagt tidligere heroppefra af hr. Knud Jespersen, at det er ganske ejendommeligt, at man lægger mere vægt på, hvad 112 borgerlige her mener om den sag, end hvad 800.000-900.000 LO-medlemmer mener om den sag. Jeg synes, at socialdemokratiet, som jeg tidligere har sagt, skulle holde op med at eksperimentere, med at være dristig på den måde her.

Hr. Kjeld Olesen efterlyste et dristigt forslag fra mig, men det er jeg kommet med, nemlig: send det her ud til urafstemning i LO-området, sørg for — hr. Kjeld Olesen sidder i LOs forretningsudvalg — at tage det op dér, gør noget for, at LO sender det ud. Det ville være dristigt, men det ville også være rigtigt.

Henning Philipsen (SF):

Såvel hr. Kjeld Olesen som et par andre ankede lidt over min stemmeføring eller mit tonefald, skal jeg sige det sådan. Nu er jeg nu engang udstyret med en smedesvends milde røst, så jeg skal i hvert fald forsøge med al den venlighed og beskedenhed, som er særegen for mig, at fremføre et par bemærkninger i øvrigt.

Det skal allerførst være til statsministeren, nemlig dette, at jeg bemærkede statsministerens tale ganske klart, hvoraf det fremgår, at den nuværende overenskomstsituation ikke gør det muligt at forhøje pensionerne i 1975. Ganske rigtigt, som af statsministeren beskrevet, er der tale om, at man vil kompensere for de 2 dyrtidspoints, som bortfalder. Det ændrer bare intet ved, at der ingen forhøjelser bliver af pensionerne i 1975. Sådan har jeg i hvert fald forstået det.

Og så må jeg måske gøre en bemærkning til ministeren for skatter og afgifter. Jeg havde ærlig talt ventet et svar og vil derfor gerne spørge: står ministeren for skatter og afgifter ved den udtalelse, som han afgav før valget om, at bremser man en indkomst-udvikling, som man f. eks. gør i dette tilfælde, og som man ville have gjort, hvis venstres helhedsplan var gennemført, så ville forudsætningerne for boligforliget være

bortfaldet? Man bremser jo nu samtlige indkomststigninger for lavtlønsområdet. Jeg synes, det var rimeligt at få et svar, ikke blot af skatteministeren, men måske endda også af statsministeren.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg har nogle bemærkninger om noget af det, der er sagt i diskussionen, både om os og imod os og om hele den atmosfære, som i alt fald har fanget den socialdemokratiske gruppe, at hvis man bare møder klassefjenden med frygt og bæven, så skulle man nok kunne løse alting. Hvis man bare går ud fra, at hvis man erklærer sig nervøs nok, så bliver de andre så bange, at de bøjer sig for de bønliges ønsker, man måtte have.

Jeg har også lært lidt nyt af denne debat, og det er jo nok værd at bide mærke i. Jeg har konstateret, at hr. Robert Pedersen er blevet socialdemokratiets Leninekspert, og jeg gratulerer naturligvis hermed. Men da hr. Robert Pedersen holder af citater, så vil jeg anmode ham om at gå lidt videre i sine Leninstudier, idet Lenin har skrevet en bog, hvis titel i nogen grad passer på socialdemokratiets situation i dag. Den hedder „Ét skridt frem og to tilbage“. Når så hr. Robert Pedersen har klaret et par citater dér, så synes jeg, vi i fællesskab kunne læse „Hvad må der gøres?“, for der er noget om, at det ved man ikke rigtigt.

Nu har man tilfældigvis skramlet noget sammen på grundlag af, at en skitse gik i stykker, og så klamrer man sig til den skitse, som ingen andre ville vide af, og vi, der ikke umiddelbart godtager en sådan skitse, ja, vi får så at vide, at det er, fordi vi har helt, helt andre mål. Ja men hvor er jeres mål med denne skitses gennemførelse? Hvis vi tager arbejdsministeren, finansministeren, i nogen grad handelsministeren, så var det gennemgående tema, at det ville dæmme op for omkostningerne, det vil sige, at det vil have en forbrugsbegrænsende virkning. Ja men hvor er så muligheden for at mobilisere al den kærlighed over, at man næste år skal give de lavtlønnede, så de kommer op på denne vældige, grevelige løn af lidt over 22 kr. i timen? Hvis vi måler det med de udgifter, vi ellers regner til lønindtægter i og omkring vores nærhed, ja, så vil enhver kunne se, at mit første standpunkt var rigtigt. Det er, at det ikke er noget, der